

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.751/1
VAN 18 JUNI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 26 mei 2009 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot oprichting van de kapitaalschadecommissies en tot regeling van de kapitaalschadecompensatie ter uitvoering van het decreet grond- en pandengebied", heeft het volgende advies gegeven:

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de Regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

*

* *

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Boek 6 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid regelt de compensatie van kapitaalschade ten gevolge van aspecten van het grondbeleid, en heeft uitwerking met ingang van 1 september 2009. Het om advies voorgelegde ontwerp geeft uitvoering aan boek 6 en strekt ertoe nadere regels in verband met de compensatie van kapitaalschade vast te stellen.

In hoofdstuk II van het ontwerp is de regeling met betrekking tot de kapitaalschadecommissies opgenomen, terwijl de regels voor de opmaak van de kapitaalschaderapporten in hoofdstuk III zijn ondergebracht. Hoofdstuk IV handelt over de adviezen die de kapitaalschadecommissies verlenen over kapitaalschade voortvloeiend uit beschikkingen houdende het opleggen van een erfdiensbaarheid tot openbaar nut. Hoofdstuk V bevat de regels voor de aanvraagprocedure en de berekening van de kapitaalschadecompensatie, terwijl in hoofdstuk VI de wijzigings-, overgangs-, inwerkingtredings- en uitvoeringsbepalingen zijn ondergebracht.

.../...

2. Behoudens wat hierna in verband met de artikelen 8 en 9 wordt opgemerkt, is de rechtsgrond voor de ontworpen regeling te vinden in diverse bepalingen van boek 6 van het decreet van 27 maart 2009, soms gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikelen 8 en 9 van het ontwerp verplichten de bevoegde overheden om het register van de percelen, bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 7/, van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening, te bezorgen aan de betrokken kapitaalschadecommissie.

Op de vraag wat daarvoor de rechtsgrond is, antwoordde de gemachtigde:

"De artt. 8 en 9 regelen het overmaken van noodzakelijke gegevens (i.e. het register van percelen (in gewestelijke, provinciale of gemeentelijke RUP's) waarop een bestemmingswijziging rust die aanleiding kan geven tot een compensatie in de zin van boek 6, titel 2 of 3, van het decreet grond- en pandenbeleid) voor de uitoefening van de decretale taak van de commissies. Deze taak is vervat in art. 6.1.1, §§ 2, eerste lid, van het decreet grond- en pandenbeleid; in casu dient dat artikel samen te worden gelezen met de algemene uitvoeringsbevoegdheid ex art. 20 B.W.H.I. (dat aldus in de aanhef moet worden vermeld)".

Aangezien het opleggen van die verplichtingen aan de overheden die bevoegd zijn om ruimtelijke uitvoeringsplannen – en plannen van aanleg – vast te stellen, niet rechtstreeks voortvloeit uit de omschrijving van de opdracht van de commissies, kan daarvoor bezwaarlijk rechtsgrond worden gevonden in artikel 6.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, zelfs gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Tenzij daarvoor een andere rechtsgrondbepaling kan worden aangewezen, zullen de betrokken artikelen moeten worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Gelet op wat over de rechtsgrond is opgemerkt, zal vooraan in de aanhef een verwijzing naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 dienen te worden toegevoegd.

.../...

2. Er dient een nieuw derde lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen. Artikel 20 van het ontwerp wijzigt immers de bijlage bij dat besluit.

3. Het is gebruikelijk - en nuttig - in het lid van de aanhef waarin naar het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving wordt verwezen, ook melding te maken van het nummer van dat advies. Die verwijzing stelle men dan ook als volgt:

"Gelet op advies 46.751/1 van de Raad van State, gegeven op 18 juni 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;"

4. Aangezien, op basis van artikel 3, vierde lid, van het ontwerp, ook de minister bevoegd voor landbouw de leden van de kapitaalschadecommissies mede benoemt, dient ook deze minister het ontwerp mee voor te dragen. Het laatste lid van de aanhef zal in die zin moeten worden aangepast.

Artikel 6

Artikel 6, eerste lid, van het ontwerp stelt als principe voorop dat een lid dat een "persoonlijk belang" heeft bij een besproken onderwerp, niet aanwezig mag zijn bij de beraadslaging en de beslissing. Het tweede lid van dat artikel laat het aan de minister bevoegd voor het leefmilieu over om een deontologische code voor de leden van de commissies vast te stellen. Daardoor geeft de Vlaamse Regering aan de betrokken minister de bevoegdheid om te bepalen wat onder "persoonlijk belang" dient te worden verstaan.

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, in het verleden reeds meermaals heeft opgemerkt ¹, kan het toekennen van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan één van haar leden, enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die delegatie slechts regels van bijkomstige aard of van beperkt belang betreft, wat hier niet het geval is.

Artikel 15

1. In artikel 15 van het ontwerp komt een verwijzing voor naar "de basiskwaliteit voor natuur en milieu". Vermits de decreetgever het in artikel 6.3.1, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009 heeft over "basismilieukwaliteit", kan beter die term worden gebruikt.

2. De verordening 1782/2003 waarnaar in artikel 15 wordt verwezen, is ingetrokken bij artikel 146, lid 1, van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003.

De verwijzing moet derhalve worden aangepast.

Artikel 22

Ook van de minister bevoegd voor landbouw zal melding moeten worden gemaakt in de uitvoeringsbepaling, om de reden die reeds bij de bespreking van de aanhef is vermeld.

⁽¹⁾ Zie ook: RvS, afdeling Bestuursrechtspraak, arrest nr. 85.648, 28 februari 2000, cvba T'Heist Best.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessoren van de
	M. TISON,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME